# A poem by Karim Bahriyev

**TO THE UZBEK PEOPLE**

Ice dissolved. You haven’t yet awaked,
Spring has passed, you went on slumber deep.
Heated — summer sun — your body naked,
You didn’t stir. Fall came. Please stop your sleep.

Racehorse was seen behind the fleecy cloud
A snake that under ground dragged along.
The cavern was of senses scared out,
Horde of wolves arose. Come, get on.

For a slice of bread and sip of water
Shivering become you very grateful —
But a slave is even fed much better,
Call to mind. Consider. Be not hateful.

For whom you took a ballot being dumb,
On behalf of you who speaks the wrong?
If you drowse, night end never comes,
When you wake up, will be lightsome dawn.

Tell me what I can do for your rise,
I weep or hoot with laughter, if you need
I go to my account in a trice,
But wake up. After that this stage I quit…

**ЎЗБЕКЛАРГА**

Музлар эриб битди. Уйғонмадинг сен.
Баҳор ўтиб кетди. Ухлайвердинг донг.
Ёз нури найзадек елкангдан ўтди –
Турмадинг. Куз келди. Жигарим, уйғон.

Булутлар ортидан кўринди тулпор,
Уйғонди тупроқнинг тагида илон.
Ваҳимага тушиб оғзин очди ғор,
Бўрилар уйғонди. Кел, сен ҳам уйғон.

Бир парча нон учун, қултум сув учун
Дилдираб шукрона айтасан нолон –
Қулни ҳам боққайлар иш берсин дея.
Эслагин. Ўйлагин. Бехосдан уйғон.

Кимга овоз бердинг – ўзинг бўлиб гунг,
Ким сенинг номингдан сўзлаюр ёлғон?!
Агар ухлайверсанг – тугамас бу тун,
Қачон сен уйғонсанг – отажакдир тонг.

Уйғонмоғинг учун не қилай, айтгин,
Йиғлайин, кулайин – нима қилайин?!
Майли, керак бўлса, мен берайин жон,
Уйғон. Уйғонганинг кўриб ўлайин…

1990